

Хрещений батько Запорізького маршу

Історія Запорізького маршу – майже детективна по суті, адже досі можна зустріти недостовірну інформацію про авторство цього твору. Ось одна з точок зору...

1969-й рік... Концерт кобзарів і лірників у столичному Оперному театрі. «Дівчата вивели його на сцену, всадили на стілець і швидко повідходили урізнобіч. Високий і дужий кобзар стиха торкнувся пальцями до струн бандури і несміливо сказав: «Запорозький марш». Зал завмер, вслухаючись у незнайому для багатьох мелодію, що линула з-під пальців сліпого майстра, – так на початку 1990-х професор Київської консерваторії Сергій Козак згадував виступ 65-річного Євгена Адамцевича із Ромен на Сумщині. – Люди підводилися з місць. Вибухнула ще нечувана під цим склепінням громовиця оплесків. Мені важко переповісти, що було після першого виконання «Запорозького маршу». Скажу лише, що старий Адамцевич виконав його на вимогу публіки тричі».

Серед майже 1800 глядачів у залі Київської опери був головний диригент Державного оркестру народних інструментів Української РСР Віктор Гуцал. Того ж року він написав партитуру «Запорозького маршу», а наступного – твір увійшов до репертуару оркестру. Але ненадовго: 1974-го партійні чиновники запідозрили, що патріотичні емоції, які викликає ця мелодія, – не зовсім радянські!?

– Марш заборонили, – згадує Віктор Гуцал в одному з інтерв'ю. – Пам'ятаю, як приходили люди з «відомств», скрупульозно вивчали ноти, порівнюючи їх із деякими піснями Січових стрільців.... Вони не знали, що мелодія сягає глибокої давнини, як і пісня про Дорошенка та Сагайдачного – їх я об'єднав із маршем. «Запорозький марш» перестав звучати по радіо, плівку розмагнітили – він зник.

«Адамцевич не був автором «Запорозького маршу», як інколи помилково оголошують чи друкують, – пише в спогадах про кобзаря поет і публіцист Данило Кулиняк: у середині 1960-х він рік жив у Євгена Олександровича в Ромнах. – Він лише зберіг і доніс до наших днів цю мелодію, перейнявши її від тих, хто навчив його кобзарського мистецтва. А ті, в свою чергу, перейняли від своїх учителів. Цю обставину Євген Олександрович завжди підкреслював і завжди сердився, коли його називали батьком «Запорозького маршу». За його словами, це був **автентичний козацький марш**, створений десь у XVII столітті, і звідтоді кобзарі передавали його один одному».

Відповідь на те, від кого Євген Адамцевич перейняв «Запорозький марш», треба шукати в його біографії.

Він народився на Полтавщині в селі Солониця під Лубнами, де колись було розбито повстанців Северина Наливайка. Батько – залізничник, мав сильний голос, любив співати. Мати грала у мандрівному театрі зі своєю подругою – актрисою Ганною Затиркевич-Карпинською. Брала сина на вистави. У 2 роки Євген захворів на вітряну віспу, через ускладнення поступово осліп. У 11 років його віддали до школи незрячих у Києві. Хлопець мав прекрасну пам'ять: міг прослухати текст один раз і повторити слово в слово. Але родина була бідна, Євген мусив покинути школу. Бабуся забрала його до себе в Ромни, давній центр кобзарства. Тут на ярмарках можна було послухати найкращих кобзарів і лірників.

– 1926 року я почув мелодію «Запорозького маршу», першу частину, від кобзаря Положая Івана Кириловича, а другу частину, мажорну, сам склав, – розповідав Євген Адамцевич.

За версією дослідника Григорія Діброви, мелодію Маршу Адамцевич чув від свого вчителя. Про це йдеться у газеті «Рада» за 1911-й рік: газета повідомляє, що 15 травня поточного року в Ромнах Мусій Олексієнко виконував свій «Запорозький марш»...

Кобзар Євген Адамцевич – це та сама людина, що зберегла «Запорозький марш» для світу. Через два роки по смерті співця його заборонили...

ПОДОРОЖ В ПАЄМНИЦЮ ПІВРОЧОСТІ

Напередодні Дня художника-професійного свята, яке за Наказом Президента України святкується в другу неділю жовтня, відбулася зустріч студентів-першокурсників із молодістю запорізькою художницею ГаянеАрушунян.

Це була невимущена бесіда про сучасний український живопис, про запорізьку художню школу, міні-тренінг з особистісного розвитку і просто цікава лекція з історії української культури. Міркуючи про можливості творчої уяви, способи її розвитку, Гаяне поділилася власними джерелами творчості. Як виявилось, її художні образи (хоча образ в абстракціонізми – поняття дещо умовне), – це поєднання знань про зовнішній та внутрішній світ з враженнями від подій.

Студенти факультету економіки та будівельного факультету були вражені тим, що Гаяне як творча особистість сформувалась в ЗДІА, адже вона є випускницею академії, де отримала дві спеціальності – економічна кібернетика і міське будівництво та господарство. До того ж наша талановита землячка досить авторитетно заявила, що саме знання з вищої математики, економіки, програмування і т.п. допомогли їй реалізуватись як художниці і як підприємцю, створити власну творчу студію і успішно управляти нею.

Наприкінці розмов лектор курсу Чернова І.В. запропонувала охочим поділитись своїми враженнями.

Кафедра українознавства

ЗДІА – учасник Міжнародного форуму InCo Forum

11 жовтня в Запоріжжі стартував Міжнародний форум інтеграції та кооперації «InCo Forum». Відкриття Форуму відбулося в конференц-залі готелю «Інтурист». В роботі форуму взяли участь представники Запорізької державної інженерної академії.

В середині жовтня у Запоріжжі проходив «InCo Forum» – захід з питань інтеграції та кооперації, метою якого була демонстрація потенціалним іноземним, і не тільки, партнерам ситуації в регіоні для подальшого співробітництва у плані інвестицій в розвиток українського бізнесу.

На форум завітали представники іноземного бізнесу, інвестори, консули, експерти та представники Європейського банку реконструкції та розвитку. Загалом очікувалися гості з Австрії, Білорусі, Італії, Канади, Німеччини, ОАЕ, Польщі, Туреччини, Чехії, Фінляндії та інших країн.

Проведення Міжнародного форуму інтеграції та кооперації «InCo Forum» ініційовано ТПП України, Запорізькою торгово-промисловою палатою, Запорізькою обласною державною адміністрацією за підтримки Запорізької обласної спілки промисловців, підприємців і роботодавців «Потенціал». Серед почесних гостей Форуму Генеральний консул ФРН в Донецьку Вольфганг Мьоссінгер.

Цей захід є продовженням серії національних форумів з підтримки експорту в регіонах України, а також складовою плану заходів щодо реалізації Стратегії розвитку Запорізької області на період до 2020 року.

Одним з ключових блоків Форуму визначена панельна дискусія на тему «Розширення географії експорту українських компаній» за участю представників

дипломатичних місій, галузевих асоціацій та бізнесу. Метою даного заходу є представлення ключових змін в питаннях інвестування, зовнішньої торгівлі і кооперації з регіонами України після вступу в силу Угоди про зону вільної торгівлі з ЄС

Представники середнього та великого бізнесу запорізького регіону мали змогу продемонструвати майбутнім іноземним партнерам досягнення свого виробництва на спеціальній виставці.

Здається, що всі ті, хто побував на цьому заході, уважно вслухався в доповіді учасників, отримали чимало корисної інформації, деяку частку оптимізму і віри в можливі зміни в нашій країні. Хоча деякі з доповідачів говорили зі сцени відкритим текстом про ті проблеми, які гальмували і продовжують з успіхом зупиняти роботу підприємств, розвиток науки, економічний розвиток України в цілому.

Другий день роботи форуму, який проходив в Козак-палаці, ознаменувався прибуттям до Запоріжжя голови уряду Володимира Гройсмана. Побувавши на будівництві сумнозвісних запорізьких мостів, прем'єр-міністр взяв участь у Пленарному засіданні Інвестиційного симпозиуму.

Секція «Стан і перспективи промислового сектора в умовах інтеграційних процесів», в роботі якої брала участь ЗДІА, завершувала роботу Форуму.

На засіданні секції з доповіддю «Через участь у проектах програми Горизонт-2020 до розвитку Запорізького регіону» виступив доцент кафедри МОУП ЗДІА Олександр Бабич.

У своїй доповіді к.н.держ.упр. доцент кафедри менеджменту організацій та управління проектами ЗДІА О.Б. Бабич загострив увагу слухачів на проблемі співпраці запорізьких університетів, як осередків знань, із місцевими промисловими підприємствами. Така співпраця є прямою запорукою до залучення провідних міжнародних гравців з метою прояву інвестиційної зацікавленості, вона активізує їх співпрацю із закордонними вченими та сприяє підвищенню їх можливостей щодо залучення Європейських фінансових інструментів для підтримки сучасного науково-технологічного рівня Української науки.

Одним із таких інструментів і є проекти програми Горизонт-2020, яка зосереджує фінансування на трьох різних, взаємодоповнюючих пріоритетах ЄС, та спрямована на усунення бар'єрів з метою створення справжнього єдиного ринку знань, наукових досліджень та інновацій.. У доповіді були позначені суспільні та соціальні виклики, які стають перед громадянами Європи та інших країн світу...

На завершення свого виступу Олександр Борисович позначив тематику та **перспективні напрями співпраці із запорізькими, а, можливо, й з українськими підприємствами в межах науково-технологічного партнерства.**

З місця подій з пером і фотокамерою, Н. Юсупова.